

al ruim zeven jaar sterk verlieslatend. Het laatste dividend werd uitgekeerd over het boekjaar 2001/02. De jaarcijfers over het meest recente boekjaar, dat op 31 maart 2009 werd afgesloten, zijn nog niet bekend, maar winst zal er niet gemaakt zijn. Over het jaar daarvoor, 2007/08, boekte Samas een omzet van 388 miljoen euro en een nettoverlies van 39 miljoen euro.

Samas leek de laatste jaren wel een vergiet: over de zes jaar voor het laatste boekjaar bedroeg het nettoverlies gemiddeld ruim 30 miljoen euro per jaar, ruim 8 procent van de omzet. Met de resultaten over 2008/09 zal dit gemiddelde vermoedelijk verder verslechteren. Eigenlijk is het een wonder dat Samas na deze zeven magere jaren nu pas omvalt. In 2007 haalde het bedrijf nog met een claimemissie 35 miljoen euro op, waarbij aandeelhouders per acht aandelen drie nieuwe aandelen konden kopen voor 3,75 euro per stuk. Daarvan is nu, minder dan twee jaar later, vrijwel niets over.

TREURIGE GANG VAN ZAKEN

De VEB waarschuwde op de aandeelhoudersvergaderingen meermalen dat de maatregelen weinig effect sorteerden en dat een gebrek aan financiële middelen het feitelijk onmogelijk maakte om noodzakelijke investeringen te doen. De opbrengsten uit de laatste claimemissie zijn direct opgesoupeerd aan afboekingen en het geleden verlies. De ambitie van een centraal aangestuurde pan-Europese onderneming in kantoormeubilair bleek te ambitieus en is te lang doorgezet. Voor aandeelhouders, zeker hen die onlangs nog zijn bijgesprongen door in te schrijven op de claimemissie, is dit een bijzonder treurige gang van zaken. ■

TE DRUK?

Een onderneming in problemen is gebaat bij betrokken, toegewijde en uiterst kritische toezichhouders die ingrijpen als het helemaal mis dreigt te gaan. Het is duidelijk dat de commissarissen van Samas de zaken te veel op hun beloop hebben gelaten. Tijdens de buitengewone aandeelhoudersvergadering in december vorig jaar trad topman Coen van der Bijl plotseling af om te worden benoemd tot president-commissaris. Hij was pas een jaar bestuursvoorzitter en opvolger van Hans van der Ven, die sinds 2003 aan het roer stond maar het project Harmony niet in de hand had.

JAAP VINK

Scheidend president-commissaris Jaap Vink noemde Van der Ven eerder "te weinig doortastend", maar mag zichzelf ook achter de oren krabben. Ook commissaris André Olijslager trad in december af. Voormalig CSM-topman Vink en de van Friesland Foods afkomstige Olijslager traden in 2005 samen aan en verlieten op hetzelfde moment het zinkende schip. Ten tijde van hun aantreden zat Samas al drie jaar in de rode cijfers, dus de opdracht moet duidelijk zijn geweest. Zij hebben vier jaar de tijd gehad om erop toe te zien dat aan de verliessituatie een eind kwam. Daarin zijn zij niet geslaagd. Het is dan ook de vraag of deze uit de voedingsindustrie afkomstige heren daarvoor wel de nodige kennis en ervaring in huis hadden.

En wellicht hadden zij iets te veel andere zaken aan het hoofd. Vink heeft een aantal zeer verschillende nevenfuncties, variërend van commissariaten bij Nutreco, uitgeefconcern Wegener en Vion tot het penningmeesterschap van de Vogelbescherming. Bij Schuitema liet hij durfkapitalist CVC binnen om vervolgens direct af te treden, met achterlating van gedupeerde minderheidsaandeelhouders die vervolgens bij de Ondernemingskamer een procedure startten.

Olijslager is met recht een commissariatenverzamelaar. Ten tijde van zijn Samas-periode was hij in toezichhoudende functies actief bij het kwakkelende bouwconcern Heijmans, bij Eriks, Hagemeyer, Center Parcs en sinds april 2007 bij ABN Amro. Daar was hij in de periode van de overnameperikelen zelfs lid van het speciaal geformeerde 'transaction committee' dat topman Rijkman Groenink moest bijstaan. Daarnaast bekleedt hij nog een dozijn posities bij uiteenlopende verenigingen en stichtingen, zoals voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Participatiemaatschappijen, en bemant hij het administratiekantoor van voedings- en wasmiddelenconcern Unilever. Het lijkt allemaal wat veel.

ANDRÉ OLIJSLAGER